

Amateurvoetbal is UNESCO-waardig

De spelers van het Nederlands elftal dragen komende vrijdag het shirt van hun eerste amateurclub, op de training in Zeist, in het kader van wat 'de nationale voetbaldag' heet.

Matthijs de Ligt trekt het rood-blauwe shirt aan van FC Abcoude. Denzel Dumfries stapt het veld op in het oranje-zwart van VV Smitshoek. Frenkie de Jong brengt een eerbetoontje in het wit-blauw van ASV Arkel.

Het is een simpel, maar doeltreffend en erg belangrijk gebaar.

De waarde van het Nederlandse amateurvoetbal kan niet vaak genoeg worden belicht. Juist in dit tijdperk kort na corona, waarin amateurclubs de ene na de andere dreun te verwerken kregen: organisatorisch, financieel en qua ledenaantallen.

Het kabinet had en heeft zó weinig oog en liefde voor breedtesport dat het een wonder is dat de klappen onder de streep niet nog veel groter waren. Veel jongeren stopten met voetballen, maar veruit de meeste amateurclubs overleefden, bovenal door zich op voorbeeldige wijze door de donkerste dagen te slaan.

De verklaring daarvoor is vrij helder: het Nederlandse voetbal is gebouwd op een weergaloos, uniek en massief fundament. De manier waarop wij onze verenigingen, clubs, competities en keurig aangeharkte sportcomplexen hebben georganiseerd, zie je werkelijk nergens in de wereld.

Het amateurvoetbal loopt hier als een rode draad door het sociaal-maatschappelijke leven, met clubs in elk gehucht en in elke uithoek van het land. Clubs zijn over het algemeen voortreffelijk georganiseerd.

Wedstrijden beginnen op tijd. De cornervlaggen staan klaar. Er zijn scheidsrechters en grensrechters. Er is ranja. Er zijn ranja-vaders en carpoolmoeders. Jongens en meisjes die als mini-pupil beginnen, kunnen hun halve leven blijven voetballen bij één en dezelfde vereniging, hoger ofwel lager in de lokaal-regionale piramide.

En hoe moeilijk het anno 2022 ook is om voldoende vrijwilligers te vinden: het sociale fundament van het amateurvoetbal is zo sterk, dat clubs steeds weer nieuwe oplossingen weten te vinden, zelfs in de maanden dat de meest krankzinnige corona-regels moesten worden toegepast.

(De regels voor buitensport veranderden in een jaar tijd zó vaak, en op dusdanig onnavolgbare wijze, dat het bijna grappig werd).

Dat neemt niet weg dat het fundament bedreigd wordt. Hoe stevig het ook lijkt met meer dan een miljoen geregistreerde voetballers en voetbalsters, de tijden veranderen dusdanig snel, dat waakzaamheid geboden is. De ledenaantallen groeien al een tijdje niet meer.

Het wordt steeds moeilijker de jeugd voor langere tijd te binden, met alle moderne verleidingen en alternatieven. Het klassieke Nederlandse verenigingsleven zoals we dat vroeger kenden, is onmiskenbaar meer vrijblijvend geworden.

Als we ook over pakweg twintig jaar een dominante rol willen spelen in het Europese voetbal, dan is juist deze basis cruciaal. Ook dit Nederlands elftal heeft al zijn wortels in de boezem van ons amateurvoetbal, zoals dat voor alle Oranjes geldt die er ooit zijn geweest - en die er ooit nog komen.

Het Nederlandse amateurvoetbal is cultureel erfgoed, UNESCO-waardig.